

مطالعه آمادگی کارآفرینی در ورزش: تحلیل مقدماتی مقیاس اندازه گیری کارآفرینی در ورزش (ERI)

دکتر فرشاد تجاری، عباس خدایاری

عضو هیئت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، مرکز

عضو هیئت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قزوین

چکیده

هدف: برای اینکه فردی کارآفرین ورزشی محسوب شود، باید شغلی که ایجاد کرده بر اساس وقع یک نیاز جدید باشد و کاری نباشد که پیش از آن توسط سایر صاحبان مشاغل ورزشی ایجاد شده باشد. هدف از پژوهش حاضر توصیف و مقایسه میزان آمادگی کارآفرینی دانشجویان دختر و پسر تربیت بدنی و علوم ورزشی در حوزه ورزش است. روش: ۷۵ دانشجوی سال آخر مقطع کارشناسی تربیت بدنی و علوم ورزشی ($SD=۳/۱۱$)، $۲۴/۲۳$ (M-) از طریق مقایسه اندازه گیری (ERI) ارزیابی شدند.

یافته‌ها: نتایج آزمون χ^2 نشان می‌دهد که رابطه معنی داری بین جنسیت و نمر مقیاس های کارآفرینی وجود ندارد و نتایج آزمون یکسانی آ ثابت می‌کند که زنان و مردان آمادگی برای کارآفرینی در حوزه ورزش از خود نشان می‌دهند. همچنین نتایج آمار توصیفی نشان می‌دهد که ۵۰ درصد آزمودنی ها آمادگی خود را برای آغاز کار در ۵ سال آینده در حد زیاد اعلام کرده اند و ۳۱/۲۳ درصد آزمودنی ها اعلام کرده اند که میزان سطح مهارتشان برای موفقیت در کارآفرینی در حرفه ورزشی در حد متوسط است و ۵/۴ درصد آزمودنی ها نیز معضدند که برای کارآفرین شدن موفق در ورزش باید بسیار بیشتر از اموخته های خود بیاموزند.

نتیجه گیری: نتایج پژوهش از عدم اختلاف جنسیت در کارآفرینی حمایت می‌کند.

واژه‌های کلیدی: کار آفرینی، اشتغال، ورزش، دانشجوی تربیت بدنی

مقدمه

در دهه حاضر یکی از بزرگترین چالش‌ها و یکی از مهم‌ترین مشکلات برای نیروی انسانی تحصیل کرده ورزش کشور کار آفرینی و کاهش بیکاری است. آمارهای رسمی منتشر شده نشان می‌دهد که حدود ۲۴ میلیون نفر از جمعیت فعلی کشور را جوانان با میانگین سنی ۳۰-۱۵ سال تشکیل می‌دهند. به عبارت دیگر ۴۰ درصد از ترکیب جمعیت کشور را جوانان به خود اختصاص داده‌اند. بر اساس دیدگاه کارشناسان در طی سال باید ۸۰۰ هزار شغل جدید برای متقاضیان ایجاد شود که باز بر اساس آمارهای موجود باید هر سال بیش از ۲۰۰ هزار شغل به فارغ التحصیلان اختصاص یابد. اما آمارها حاکی از آن است که در مجموع سالانه حدود ۲۰۰ هزار شغل جدید ارائه می‌شود. جمعیت فعال اقتصادی کشور (جمعیت شاغل و بیکار جویای کار) بالغ بر ۱۸ میلیون نفر است و این بدان معناست که سالانه حدود ۸۰۰ هزار نیروی کار جدید وارد بازار کار کشور شده است. از لحاظ ساختار سواد این عرضه نیروی کار جدید برآورد می‌شود که سهم نیروی کار فارغ التحصیل آموزش عالی حدود ۲۲٫۴ درصد است. در حال حاضر، تعداد بیکاران جویای کار در کشور بالغ بر ۳ میلیون نفر است و سهم بیکاران دارای تحصیلات عالی حدود ۱۰ درصد بیکاران برآورد می‌شود که ۵۰ درصد آن‌ها را فارغ التحصیلان رشته علوم انسانی تشکیل می‌دهند. نرخ بیکاری در کل کشور حدود ۱۶ درصد برآورد می‌گردد و نرخ بیکاری فارغ التحصیلان دارای آموزش عالی نیز حدود ۱۵٫۲ درصد تخمین زده می‌شود. با توجه به این نتایج اتکا به ساختارهای موجود برای رفع معضل اشتغال نیروی کار فزاینده کشور که عمده آن نیرو جوان هستند، چندان کارساز نبوده و ایجاد تحول اساسی در این ساختارها اجتناب ناپذیر است. لذا ضرورت ایجاد می‌کند که در کنار برنامه‌های کلان، راهکارهای مکمل و کوتاه‌مدت برای ایجاد اشتغال و کاهش بیکاری به کار گرفته شود. از جمله این راهکارها در کوتاه مدت می‌توان به کار آفرینی اشاره کرد (۱).

صاحب نظران علوم اقتصادی، اجتماعی و مدیریت بر این اعتقادند که در شرایط کنونی، اصلی‌ترین متع برای تأمین پایدار اشتغال و رفع واقعی بیکاری، وجود نیروی انسانی مستعد و خلاق است که با ترسیم دورنمای جدیدی از زندگی، ترکیب نوینی از منابع محدود را در

اختیار بگذارد. وجود چنین منابع انسانی حلاق آینده آمیختگی را نوید می‌دهد و به این ترتیب فرهنگ خطریزدیری، رقابت و نوآندیشی را ترویج می‌نماید. واژه کارآفرینی از کلمه فرانسوی Entrepreneur به معنای متعهد شدن نشأت گرفته است. سایر تعریف واژه‌نامه دانشگاهی بوستر: کارآفرین کسی است که متعهد می‌شود مخاطره‌های یک فعالیت اقتصادی را بسازد و بپذیرد. اداره و تغیر کند. کارآفرین و کار آفرینی اولین بار مورد توجه اقتصاددانان قرار گرفت و همه مکاتب اقتصادی از قرن شانزدهم میلادی تا کنون به نحوی کارآفرینی را در نظریه‌های اقتصادی خود تشریح نموده‌اند (۴). روبرتا ووشنات (۱۹۸۵) معتقد است که کارآفرینی فرایند بویای ایجاد ثروت بیشتر است. این ثروت را افرادی ایجاد می‌کنند که مخاطره بزرگ را بر حسب سرمایه، زمان و تعهد شخصی در قبال تعیین ارزش کالا یا خدمات می‌پذیرند. کالاها یا خدمات به خوشی خود ممکن است جدید یا بی‌نظیر باشند یا نباشند. اما کارآفرین با تأمین کردن و تخصیص دادن مهارت‌ها و منابع ضروری باید به طریق این ارزش را در کالاها یا خدمات ایجاد کند (۳). ویلکن (۱۹۹۲) کارآفرینی را یک متعیر میانجی می‌داند و از ویژگی تسریع‌کنندگی، برای تشریح کارآفرینی در توسعه اقتصادی استفاده می‌کند. وی معتقد است که: کارآفرینی به عنوان یک اصطلاح‌کننده، محرکه رشد و توسعه اقتصادی را فراهم می‌آورد و عوامل اقتصادی، عوامل غیراقتصادی، عوامل روان‌شناختی و ترکیب عوامل تولید را برای ظهور کارآفرینی مهم می‌شمارد (۴).

جدول ۱ نقش‌های کارکردی کارآفرینان در نظریه‌های اقتصادی

نظریه پرداز اصلی	نقش کارکردی
ریچارد کانتلون	معامله‌گر
جان نایسمی	هماهنگ‌کننده
فردریک هاربی	مالک محصول
ژوزف شویتر	ترازور
فرانک تایت	تصمیم‌گیرنده
ایزابل کریبر	واسطه

از اواسط قرن بیستم روان‌شناسان، جامعه‌شناسان و دانشمندان علوم رفتاری با درک نقش مهم کارآفرینان در اقتصاد، به شناسایی ویژگی‌ها و انگوهای رفتاری آن‌ها پرداختند. کارلند و همکاران (۱۹۸۴) معتقد هستند که کارآفرین، فردی است که برای دستیابی به سود و رشد، شغلی را به وجود می‌آورد و مدیریت می‌کند. رفتار خلاقانه و به‌کارگیری شیوه‌های استراتژیک مدیریتی در کار، از خصایص کارآفرین است (۵). چل و هاورث (۱۹۸۸) در پژوهش‌های خود به این نتیجه رسیدند که کارآفرینان افرادی هستند که قابلیت مشاهده و ارزیابی فرصت‌های تجاری، گردآوری منابع مورد نیاز و دستیابی به مزایای حاصل از آن‌ها را داشته و می‌توانند اقدامات صحیحی را برای رسیدن به موفقیت انجام دهند (۶). به نظر هوارث آلدريج و کاترین زیمر (۱۹۸۶) کارآفرینی یک فرایند است و نمی‌توان آن را در یک مقطع خاص بررسی نمود، بنابراین ارتباطات و روابط بین اجزای اصلی این فرایند را باید شناخت (۷). واندروف و براش (۱۹۸۴) هنگام بررسی ۲۵ تعریف از کارآفرینی خاطر نشان ساختند که کارآفرینی به عنوان یک فعالیت تجاری، مشتمل بر رفتارهایی تحت عنوان تبت عملکرد، مخاطره‌پذیری، نوآوری، مخاطره‌پذیری، مدیریت عمومی و ایجاد یک واحد تجاری جدید است (۸). پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

جدول ۲ ویژگی‌های مشترک کارآفرینان در نظریه‌های روان‌شناسی

ویژگی	سال	نظریه پرداز
توفیق‌طلبی	۱۹۶۳	مک کنلند
مرکز کنترل داخلی	۱۹۵۷-۱۹۶۴	تیکینسون و روتنر
تمایل به پذیرش مخاطره‌های متوسط	۱۹۷۴-۱۹۸۰	لایلز و بروکهاوس
تحمل ابهام	۱۹۸۲	باومن، سکستون و اسکاریر
استقلال‌طلبی	۱۹۸۲	جا کوبینز و وایندر
پرانرژی، باانگیزه و متعهد	۱۹۸۲	سکستون

مگرچه از اوایل دهه ۱۹۷۰ برخی پژوهشگران به تشریح کارآفرینی در درون سازمان‌ها پرداختند، اما تا اوایل دهه ۱۹۸۰ این موضوع به‌طور جدی مورد توجه آن‌ها قرار نگرفت.

تدبیرمدان مدیریت ضمن انتخاب رویکرد فرآیندی، به تشریح مدیریت کارآفرینی و ایجاد جو و محیط کارآفرینانه در سازمان‌های موجود پرداختند. دیوید مک‌کران و آریک فلاهیکان (۱۹۹۶) کارآفرینان را افرادی می‌دانند که با فکری متمرکز و به دنبال کسب موفقیت و منافع به استفاده از منابع می‌دانند که کمتر مطابق کتاب کار می‌کنند و در نظام اقتصادی شغل‌هایی نو، سرآورد و با رشدی سریع را ایجاد می‌کنند (۹). ویلیام بای‌گریو (۱۹۹۴) معتقد است که کارآفرین کسی است که فرصت را در می‌یابد و با یک سازمان به منظور پیگیری آن فرصت‌ها از نگاه می‌پاید (۱۰). از نظر هری (۱۹۹۳) کارآفرین فردی است که منابع لازم برای ایجاد و رشد یک شغل جدید را جمع‌آوری می‌نماید و بوجه اصلی‌ری بر توسعه محصولات و خدمات جدید است. یعنی فردی که یک فعالیت مخاطره‌آمیز را آغاز می‌نماید و از طریق ابزارهای سرمایه‌آوری آن را بهبود می‌بخشد (۱۱). برخلاف رویکرد روان‌شناختی که بر ویژگی‌های شخصیتی فرد تأکید دارد، رویکرد رفتاری بر فعالیت‌های کارآفرین تأکید دارد. در این دیدگاه پدیده کارآفرینی همچون یک فرآیند انگاشته می‌شود که در آن سازمان‌های

سرآورد فرایند کارآفرینی سولوی و فلوکس (۱۹۹۶) (۱۵)

جدید ایجاد می‌شوند. واندروف و براس (۱۹۸۶) معتقدند علاوه بر ویژگی‌های شخصیتی، در رویکرد ویژگی‌های رفتاری فرد، شامل تجارب و سوابق شخصی و فردی وی نیز مورد توجه قرار می‌گیرد (۱۲). گارتز (۱۹۸۵) معتقد است کارآفرین کسی نیست که به‌طور ثابت وجود خارجی داشته باشد، بلکه کارآفرینی نقشی است که افراد به‌منظور ایجاد شغل‌های نوپا به عهده می‌گیرند (۱۳). همچنین بروکهایس و هورویتز (۱۹۸۶) معتقدند که علاوه بر ویژگی‌های شخصیتی، ویژگی‌های تجربی و سابقه (پذیرش الگوی نقش، نارضایتی شغلی) و جمعیت شناختی (سن، تحصیلات، خانواده و کودکی) نیز مورد توجه قرار می‌گیرد (۱۴). تحقیقات و آموزش در زمینه کارآفرینی در کشورمان سابقه چندانی ندارد و در واقع به دلیل تازگی موضوع به فعالیت‌های مطالعاتی اندکی منحصر می‌شود که عمدتاً در خصوص ارائه الگوی پرورش مدیران کارآفرین در صنعت و بررسی موانع کارآفرینی در این بخش انجام گرفته است. لذا در این پژوهش، تلاش می‌شود به این پرسش که وضعیت آمادگی کارآفرینی دانشجویان رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی برای ورود به بازار اشتغال در حوزه ورزش چگونه است، جواب عملی بدهد. آمادگی کارآفرینی در این پژوهش یعنی، ایجاد و فراهم نمودن شرایط در زمینه‌های کار خود و سایرین، بر این اساس، کارآفرینی آفرینش آفرینندگی است.

پرتال جامع علوم انسانی

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف پژوهش، توسعه‌ای و برحسب چگونگی جمع‌آوری داده‌ها توصیفی، پیمایشی و مقطعی به‌شمار می‌آید. برای جمع‌آوری اطلاعات از مقیاس آمادگی برای کارآفرینی در مدیریت ورزشی (EBI) استفاده شده است. این پرسشنامه دارای ۵ پرسش در بخش اطلاعات فردی و ۱۱ پرسش در بخش آمادگی کارآفرینی می‌باشد. پس از تأیید اعتبار صوری پرسشنامه توسط صاحب‌نظران مدیریت ورزشی، از طریق ضریب همبستگی آلفا کرونباخ، پایایی پرسشنامه طی مطالعه راهنما در مورد ۲۵ دانشجوی تربیت بدنی و علوم ورزشی (۵/۹۳) محاسبه شد.

این پرسشنامه در بین ۷۵ دانشجوی زن و مرد سال آخر مقطع کارشناسی رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی بخش و به آن‌ها اطمینان داده شد که پاسخ‌ها و مشخصات فردی

آنان محفوظ باقی خواهد ماند. در این پرسشنامه از آن‌ها پرسیده شده بود که چه اندازه به توانایی‌ها و مهارت‌هایشان در کارآفرینی اطمینان دارند. نمونه‌ها پرسشنامه را در مقیاس پنج قسمتی بکرت از گزینه خیلی کم تا گزینه خیلی زیاد در مدت زمان حد اکثر ۱۰ دقیقه تکمیل کردند. اطلاعات حاصل به صورت توصیفی، مقایسه‌ای و همبستگی بررسی شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از شاخص‌های آماری توصیفی مانند میانگین و از تحریف استاندارد در قالب حد ول و نمودار برای توصیف داده‌ها و ارائه نمودار وضعیت آمادگی کارآفرینی و از آزمون تی مستقل (In depended T-Test) برای تعیین معنی داری اختلاف بین میانگین‌های آمادگی کارآفرینی و از آزمون خی دو (χ^2) برای تعیین ارتباط بین ویژگی‌های فردی و میزان آمادگی کارآفرینی استفاده شده است.

یافته‌های پژوهش

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که ۴۶/۶۶ درصد آزمودنی‌ها مجرد و ۵۳/۳۴ درصد متأهل هستند که ۵۰ درصد مردان و ۴۶/۸ درصد زنان مجرد را تشکیل می‌دهد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
جدول ۳. وضعیت تأهل آزمودنی‌ها بر پایه تفکیک حسبیت

حسبیت	مردان (n=۲۰)		زنان (n=۳۵)		جمع (n=۷۵)
	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
مجرد	۵۰	۱۵	۲۶/۸۵	۳۵	۴۶/۶۶
متأهل	۵۰	۲۰	۵۷/۱۵	۴۰	۵۳/۳۴
مجموع	۱۰۰	۳۵	۱۰۰	۷۵	۱۰۰

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که ۸۵ درصد آزمودنی‌های مرد و ۷۹/۷ درصد آزمودنی‌های زن و در مجموع ۷۹/۸ درصد کل آزمودنی‌ها در فاصله سنی بین ۲۵-۳۰ سال قرار دارند.

جدول ۴. وضعیت سنی آزمودنی‌ها به تفکیک جنسیت

سن (سال)	مرد (n=۴۰)		زن (n=۳۵)		جمع (n=۷۵)	
	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی
۲۰	۳۲٫۵	۱۳	۲۲٫۸	۸	۲۸	۲۱
۲۱	۲۵	۱۰	۱۹٫۲	۵	۲۰	۱۵
۲۲	۱۰	۴	۱۱٫۴	۴	۱۰٫۶	۸
۲۳	۵	۲	۱۹٫۲	۵	۹٫۳	۷
۲۴	۷٫۵	۳	۵٫۷	۲	۶٫۶	۵
۲۵	۵	۲	۵٫۷	۲	۵٫۳	۴
۲۶	۲٫۵	۱	۵٫۷	۲	۴	۳
۲۷	-	-	۲٫۸	۱	۱٫۳	۱
۲۸	۲٫۵	۱	۵٫۷	۲	۴	۳
۲۹	۵	۲	۵٫۷	۲	۵٫۳	۴
۳۰	۲٫۵	۱	۲٫۸	۱	۲٫۶	۲
۳۱	۲٫۵	۱	۲٫۸	۱	۲٫۶	۲
مجموع	۱۰۰	۴۰	۱۰۰	۳۵	۱۰۰	۷۵

نتایج جدول ۵ نشان می‌دهد که ۷۳/۳ درصد از مجموع آزمودنی‌ها (۵۴/۵ درصد مردان و ۴۵/۵ درصد زنان) واحد مدیریت سازمان‌های ورزشی را در زمان آزمون آمادگی کار آفرینی گذرانیده‌اند.

جدول ۵ وضعیت گذرانندگان واحد مدیریت سازمان‌های ورزشی به تفکیک جنسیت

وضعیت گذرانندگان واحد مدیریت سازمان‌های ورزشی	مرد		زن		جمع
	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
گذراننده	۵۲٫۵	۳۰	۲۵٫۵	۵۵	۴۰٫۷
نگذراننده	۵۰	۱۰	۵۰	۳۰	۱۰۰

نتایج جدول ۶ نشان می‌دهد که ۵۲٫۱ درصد آزمودنی‌ها بیکار و ۴۷٫۹ درصد شاغل (۱۰۰٪) درصد شاغل در بخش دولتی و ۳۷٫۳ درصد شاغل در بخش غیردولتی می‌باشند. همچنین نتایج نشان می‌دهد که ۵۰ درصد مردان و ۵۴٫۲ درصد زنان در همان آزمون آمادگی کارآفرینی بیکار بوده‌اند.

جدول ۶ وضعیت شغلی آزمودنی‌ها بر حسب جنسیت

وضعیت شغلی	مرد		زن		جمع
	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
دولتی	۲۱٫۵	۵	۸٫۵	۸	۱۰٫۶
غیردولتی	۳۷٫۵	۱۵	۳۷٫۱	۳۸	۳۷٫۳
بیکار	۵۰	۲۰	۵۴٫۲	۳۹	۵۴٫۱
جمع	۱۰۰	۴۰	۱۰۰	۷۵	۱۰۰

نتایج جدول ۷ میزان آمادگی کارآفرینی آزمودنی‌ها را بر حسب زیرمقیاس‌های آزمون آمادگی کارآفرینی به شرح ذیل نشان می‌دهد.

۱. ۸۱٫۸ درصد آزمودنی‌ها دارای آمادگی زیاد و خیلی زیاد برای شروع کارشان در ۵ سال آینده هستند.
۲. ۶۲٫۹ درصد آزمودنی‌ها دارای اعتماد به نفس زیاد و خیلی زیاد برای شروع و اداره یک حرفه ورزشی می‌باشند.
۳. ۷۰٫۴ درصد آزمودنی‌ها دانش خود را در نوع حرفه ورزشی که مد نظر هستند در آن موفق

باشند زیاد و خیلی زیاد ارزیابی کرده‌اند.

۴. ۵۰ درصد آزمودنی‌ها مهارت خود را برای کارآفرین شدن در ورزش زیاد و خیلی زیاد ارزیابی کرده‌اند.

۵. ۷۵ درصد آزمودنی‌ها فکر می‌کنند برای کارآفرین موفق شدن در ورزش باید بیش از حد متوسط بیاموزند.

۶. ۶۱/۳ درصد آزمودنی‌ها فکر می‌کنند در کنترل فشارهای روحی برای کارآفرین شدن نا حد زیاد و خیلی زیاد موفق هستند.

جدول ۷. وضعیت آمادگی کارآفرینی مجسمه آزمودنی

ردیف	پرسشنامه کارآموزی در ورزش	خیلی کم	کم	متوسط	زیاد	خیلی زیاد
۱	آمادگی شما برای آغاز کارتان در ورزش چگونه است؟	-	۲/۵	۱۳/۶	۵۰	۳۱/۸
۲	نسبت به آمادگی خود برای شروع و ادامه یک حرکت ورزشی تا چه حد اعتماد به نفس دارید؟	-	۶/۸	۱۱/۴	۲۲/۳	۳۸/۶
۳	دانش شما در مورد نوع حرکات ورزشی که می‌خواهید در آن موفق باشید چقدر است؟	-	۲/۳	۲۸/۳	۴۷/۷	۲۲/۷
۴	سطح مهارت شما برای موفقیت در کارآفرینی در حرفه ورزشی که در نظر دارید چگونه است؟	-	۲/۵	۲۳/۲	۴۱/۸	۱۸/۲
۵	فکر می‌کنید برای کارآفرین موفق شدن در ورزش چقدر باید بیاموزید؟	-	۲/۳	۱۸/۲	۳۶/۴	۳۸/۶
۶	تا چه حد در کنترل فشارهای روحی موفق هستید؟	-	۲/۳	۳۶/۴	۳۸/۶	۲۲/۷
۷	تا چه حد آمادگی دارید برای کارآفرین شدن از خودگذشتگی داشته باشید؟	۲/۳	۲/۳	۲۵/۵	۲۳/۲	۶/۸
۸	چقدر آمادگی برای تجربه شکست در اولین اقدام کارآفرینی خود دارید؟	۲/۳	۶/۸	۲۰/۹	۳۸/۶	۱۱/۴
۹	تا چه حد آمادگی دارید که روابطتان را با افراد نزدیک قابل به دلیل پیشرفت شخصی برهم زنند؟	۲۷/۳	۱۸/۲	۲۷/۳	۱۵/۹	۲/۵
۱۰	تا چه حد آمادگی دارید برای کارآفرینی سرمایه شخصی خود را به خطر بیندازید؟	۴/۵	۱۵/۹	۳۱/۸	۴۱/۸	۱۳/۶
۱۱	میزان خلاقیت خود را برای یک اقدام بزرگ در ورزش چگونه ارزیابی می‌کنید؟	-	۲/۳	۳۸/۶	۳۶/۴	۲۰/۵

۷. ۴۵/۵ درصد آزمودنی‌ها، خودگذشتگی خودشان برای کارآفرینی شدن را متوسط و ۵۰ درصد زیاد و خیلی زیاد ارزیابی کرده‌اند.
۸. ۵۰ درصد آزمودنی‌ها آمادگی برای تجربه شکست در اولین اقدام کارآفرینی را متوسط ارزیابی کرده‌اند.
۹. ۴۵/۵ درصد آزمودنی‌ها آمادگی برای برهم زدن روابط با افراد نزدیک قابل به دلیل پیشرفت شغلی را کم و خیلی کم ارزیابی کرده‌اند.
۱۰. ۴۵/۴ درصد آزمودنی‌ها آمادگی خود را برای به خطر انداختن سرمایه شخصی برای کارآفرینی را زیاد و خیلی زیاد ارزیابی کرده‌اند.
۱۱. ۵۶/۹ درصد آزمودنی‌ها میزان خلاقیت خود را برای یک اقدام بازرگانی در ورزش زیاد و خیلی زیاد ارزیابی کرده‌اند.

جدول ۸. تبیین آمادگی کارآفرینی دانشجویان تربیت‌بدنی و علوم ورزشی

تبعیخ کارآفرینی در ورزش	کم	متوسط	زیاد
آمادگی برای آغاز کار در یک حلقه آینده پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی			
میزان اعتماد به نفس برای شروع و آغاز یک حرفه ورزشی			
میزان دانش برای موفقیت در حرفه ورزشی مورد علاقه			
میزان مهارت‌های موفقیت در کارآفرینی در حرفه ورزشی			
میزان یادگیری برای کارآفرین موفق شدن در ورزش			
میزان موفقیت در کنترل فشارهای روحی			
میزان از خود گذشتگی برای کارآفرین شدن			
میزان آمادگی برای تجربه شکست در اولین اقدام کارآفرینی			
میزان آمادگی در هم‌زدن روابط افراد نزدیک قابل به دلیل پیشرفت شغلی			
میزان آمادگی برای در خطر انداختن سرمایه شخصی برای کارآفرینی			
میزان خلاقیت برای یک اقدام بازرگانی در ورزش			

در جدول ۹ نتایج مربوط به ازمون فرضیه‌های مربوط به مقایسه زیر مقیاس‌های کارآفرینی زنان و مردان ارائه شده است. نتایج آزمون تحلیل آزمون تی مستقل نشان می‌دهد

که فرضیه صفر مبنی بر عدم اختلاف بین میانگین نمره‌های مردان و زنان در زیر مقیاس‌های کنترل فشار روحی $P=0/83$ و $t(46)=2/61$ و از خودگذشتگی $p=0/35$ و $t(48)=2/05$ برای کارآفرین شدن رد شده است یعنی دانشجویان زن، به طور متوسط $(SD=0/81)$ و $M=4/09$ از دانشجویان پسر $(SD=0/73)$ و $M=3/54$ کنترل فشارهای روحی بیشتری در آمادگی برای کارآفرینی دارند و همچنین دانشجویان دختر، به طور متوسط $(SD=0/64)$ و $M=3/68$ از دانشجویان پسر $(SD=0/83)$ و $M=3/31$ از خودگذشتگی بیشتری برای کارآفرینی دارند. در خصوص سایر زیر مقیاس‌ها به علت رد نشدن فرضیه‌ها بین ویژگی‌های کارآفرینی زنان و مردان اختلاف معنی‌دار وجود ندارد.

جدول ۹. مقایسه ابعاد مختلف آمادگی کارآفرینی در زنان و مردان دانشجوی

Levene's Test		t-test		پرسشنامه کارآفرینی در ورزش	
۱/۶۶۳	۰/۲۰۷	۱/۶۶	۲۸	۰/۰۰۶	آمادگی شمارش آهنگ کاربان در ۵ سال آینده چگونه است؟
۰/۰۷۳	۰/۷۸۸	-۰/۳۲	۲۸	۰/۷۵۰	نست به آمادگی خود برای شروع کار در یک حرفه ورزشی تا چه حد اعتماد به نفس دارید؟
۱/۶۰۲	۰/۲۱۱	۰/۰۵۶	۲۸	۰/۴۶۷	دانش شما در مورد نوع حرفه ورزشی که مایل هستید در آن موفق باشید چقدر است؟
۰/۰۰۰۶	۰/۹۲۹	-۰/۰۹۳	۲۷	۰/۳۰۳	سطح مهارت شما برای موفقیت در کارآفرینی در حرفه ورزشی که در نظر دارید چگونه است؟
۱/۷۸۴	۰/۱۸۸	-۰/۰۷	۲۶	۰/۳۸۶	فکر می‌کنید برای کارآفرین موفق شدن در ورزش چقدر باید بیاموزید؟
۰/۰۲۲۴	۰/۸۳۸	۲/۶۱	۴۶	۰/۱۲	تا چه حد در کنترل فشارهای روحی موفق هستید؟
۰/۰۰۸۶	۰/۳۰۷	۱/۹۹	۴۸	۰/۰۲۳	تا چه حد آمادگی دارید برای کارآفرین شدن از خودگذشتگی داشته باشید؟
۰/۰۰۱۷	۰/۳۱۸	-۱/۳۸	۴۸	۰/۱۶۷	چقدر آمادگی برای تجربه شکست در اولین اقدام کارآفرینی خود دارید؟
۲/۰۹۱	۰/۱۵۵	-۰/۰۳	۴۵	۰/۹۶۹	تا چه حد آمادگی دارید که رولپتان را با افراد نزدیک فامیل به دلیل پیشرفت شغلی برهم ریزید؟
۰/۰۷۶	۰/۳۸۸	۰/۰۳	۴۷	۰/۹۶۹	تا چه حد آمادگی دارید برای کارآفرینی سرمایه شخصی خود را به خطر بیندازید؟
۰/۰۷۸	۰/۲۹۳	۰/۶۷	۴۷	۰/۵۰۱	مردان خلقت خود را برای یک اقدام بازرگانی در ورزش چگونه ارزیابی می‌کنید؟

بحث و نتیجه گیری

واژه کارآفرینی از کلمه فرانسوی Entrepreneur به معنی متعهد شدن گرفته شده است. کارآفرین کسی است که با پذیرفتن مشکلات و مخاطره‌های بگ فعالیت اقتصادی متعهد می‌شود به سازماندهی و مهارت بردارد. نظریه پردازان کارآفرینی از جمله برنارد فلد دولید و رادرا اولیل قرن هجدهم و جان استوارت میل در قرن نوزدهم (۱۸۴۸) و کارآفرینی در نظریه‌های اقتصادی خود استفاده کرده‌اند. پژوهشگران اقتصادی قرن بیستم به ویژه ژوزف شومپتر، کارآفرین را نیروی محرکه اصلی در توسعه اقتصادی و نقش او را سرآور بیان کرده‌اند. به ویژه آنکه کارآفرین مورد نظر شومپتر دارای نقش مدیریتی یا تصمیم‌گیری است. از نظر وی نوآوری و خلاقیت ملاک کارآفرینی است. گروتس بر خلاف شومپتر معتقد بود که کارآفرینان در اغلب موارد مالک منابع نیز خواهند بود. وی می‌گفت: کارآفرینی یعنی آگاهی از فرصت‌های سودآور در سال‌های اخیر نظریات کارآفرینی با نظریات صاحب‌نظران سیستم‌های مدیریت کیفیت در آمیخته است. در سال ۱۹۷۹ هاردی کارآفرینی را پیام دوستی، اعتماد و صداقت به مشتریان می‌نامد و سرانجام آنکه گفته شد: پیگات در سال ۱۹۸۵ واژه کارآفرینی را معنای واضح نمود و به انواع مدل‌های کارآفرینی اشاره کرد. در ایران نیز انجمنی در سال ۱۳۸۱ به تبیین عوامل موفقیت کارآفرینان و ارائه الگوی مناسب کارآفرینان در بازار پرداخت و الگوی هم‌ایند کارآفرینی در ایران ارائه کرد (۱۶). شمس و همکاران در سال ۱۳۸۱ حفظ و ارتقای سلامت فرد و جامعه از طرح Reform در ارائه خدمات و تأثیر آن بر کارآفرینی و آموزش مناسب (دانشجویان آموزش مداوم) را مطالعه کرد (۱۷). نتایج پژوهش نشان می‌دهد که ویژگی‌های نظام آموزشی که موجب ارتقای کارآفرینی در دانشجویان می‌شود، شامل برنامه درسی بدون برنامه درسی بیجان، فرصت‌های یادگیری در طی تحصیل (لوح برنامه) است. به توجه به اینکه تحقیقات و آموزش در زمینه کارآفرینی در بخش ورزش داخل و خارج از کشور سابقه ندارد و در واقع به دلیل تازگی موضوع، به فعالیت‌های مطالعاتی اندکی منحصر شده است. لذا امکان مقایسه مستقیم نتایج حاصل از این پژوهش با سایر تحقیقات وجود ندارد.

نتایج حاصل از پژوهش‌ها نشان می‌دهد که دانشجویان رشته تربیت بدنی آمادگی زیادی برای شروع کار تا شانسال آینده دارند و از اعتماد به نفس زیادی برای کارآفرینی برخوردارند.

دانشجویان اعتقاد دارند که از دانش و مهارت متوسطی برای شروع کار آفرینی برخوردار هستند و نیاز فراوانی برای آموختن برای شروع کار آفرینی دارند.

با توجه به تحقیقات شمس و همکاران که تأکید بر آموزش مداوم و تخصصی برای کار آفرینی در بخش بهداشت است، می‌توان با توجه به این بخش از سیرخ کار آفرینی دانشجویان نتیجه‌گیری کرد که در بخش تربیت بدنی نیز به نظر می‌رسد برای ایجاد روحیه کار آفرینی در دانشجویان تربیت بدنی می‌بایست برنامه‌های درسی و فرصت‌های یادگیری در طی تحصیل را طراحی کرد. به طور کلی بحران اشتغال متخصصان بخش علوم ورزشی و تربیت بدنی در کشور با توجه به روند افزایش پذیرش دانشجو در این گروه و سبیل فارغ‌التحصیلان چالش جدی در بخش ورزش کشور است و آموزش مهارت‌های کار آفرینی بین دانشجویان و فارغ‌التحصیلان این گروه ضرورتی انکارناپذیر می‌باشد. بدیهی است بخش دولتی با عنایت به سیاست برنامه سوم و چهارم توسعه امکان جذب این فارغ‌التحصیلان را ندارد و بازار بخش خصوصی نیز جوابگوی این حجم از نیروهای تخصصی نیست، لذا آموزش مهارت‌های کار آفرینی در جهت یافتن بازارهای جدید، خدمات جدید و ابداع شیوه‌های نوین در امر اشتغال فارغ‌التحصیل تربیت بدنی و علوم ورزشی ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است.

پرتال جامع علوم انسانی منابع

۱. اسماعیلی، حمید امین (۱۳۷۹) مشکلات اشتغال دانش‌آموختگان آموزش عالی، سومین ویژه‌نامه همایش بررسی مشکلات و چشم‌انداز اشتغال دانش‌آموختگان آموزش عالی، ص ۱-۲). تهران: پژوهشکده علوم انسانی و اجتماعی.
- جفری مردیت، رایت نلسون و فلیپ تک (۱۳۷۶). کار آفرینی (مؤسسه کار و تأمین اجتماعی، مترجم) تهران: مؤسسه کار و تأمین اجتماعی. چاپ سوم.
- شجاع، رضا و حقانی‌تالی، مصطفی. (۱۳۸۴). بررسی ضریب کار آفرینی (تا) دانشجویان تربیت بدنی دانشگاه فردوسی مشهد با تأکید بر محوریت اشتغال. مجموعه یکجکیده مقالات سومین همایش علمی دانشجویی تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه‌های سراسر کشور ص ۶۱-۶۵). مشهد: انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
- صمد آقایی، جلیل (۱۳۷۸). سازمان‌های کار آفرین. تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی.
- ملیتو، اس. سالازار، جی آر (۱۳۸۰) مقدمه‌ای بر کار آفرینی (سیامک نطاق، مترجم). تهران:

انتشارات کوهدر

قلم پناه، محمدجعفر، (۱۳۸۱) مبانی مفهومی و دیدگاه‌های مختلف در زمینه کارآفرینی. مجموعه مباحث و مقالات اولین کنفرانس کارآفرینی در بخش بهداشت و درمان (صص ۳۱-۲۵) تهران: سیمای فرهنگ.

واعظ مهدوی، محمد (۱۳۸۱). یادگار آفرینی، مجموعه مباحث و مقالات اولین کنفرانس کارآفرینی در بخش بهداشت و درمان (صص ۳۷-۳۲) تهران: سیمای فرهنگ.

صدیقی، ابراهیم (۱۳۸۱). نقش کارآفرینی در توسعه بخش بهداشت و درمان: مجموعه مباحث و مقالات اولین کنفرانس کارآفرینی در بخش بهداشت و درمان (صص ۶۹-۶۲) تهران: سیمای فرهنگ.

سیاری، علی (۱۳۸۱). نقش کارآفرینی در بهبود بازار کار بخش بهداشت و درمان: مجموعه مباحث و مقالات اولین کنفرانس کارآفرینی در بخش بهداشت و درمان (صص ۹۱-۷۸) تهران: سیمای فرهنگ.

2. Cochran, T (1986). Entrepreneurship, In D.L. Sills (Ed), *International Encyclopedia of the Social Science*. New York: Free Press.
3. Kanstadl, B (1985). *The decision not to become and Entrepreneurship Research*. Bobson university Press, pp. 456-62.
4. Jennings, D. (1994). *Multiple perspectives of Entrepreneurship: Text, Readings, and Cases*, Cincinnati, Ohio: South-western Publishing Co.
- Barreto, H (1989) *The Entrepreneur in Microeconomic Theory: Disappearance and Explanation*. London: Routledge Pub. Co.
5. Carland, J. W. Boulton, W.R. and Carland, J. C. (1984) Differentiating Entrepreneurs from Small Business Owners: A Conceptualization. *Academy of Management Review* 9, 354-359.
6. Chell, E. and Haworth, J (1988) *Explorations of the Entrepreneurial personality: A LATENT class Analysis Paper to ELASM*, Vienna.
7. Aldrich, H (1997) *Methods in our Madness? Trends in Entrepreneurship research*. In D. Sexton, & J. Kasnda, *The State of the art of Entrepreneurship*, Boston: PWS-Kent.
8. Farnham, A (1994). *Personality at Work*. London: Routledge pub. Co.
9. McKelvie, D and Flannigan, E. (1996). *Shaping the Entrepreneurial Company*. Chalford: Managing Books 2000 Ltd.
10. Hygnve, W. (1994) *The Portable MBA in Entrepreneurship*, N.Y., John Wiley & Sons Inc.
11. Fry, E (1993). *Entrepreneurship: A Planning Approach*, Englewood Cliffs NJ.

Prentice-Hall.

12. Vanderweef, P. & Brush, C (1989) *Toward Agreement on the Focus of Entrepreneurship Reseach: Progress without Definition*. (Paper Presented at the National Academy of Management, Washington, D.C.)
13. Gartner, W (1985) A Framework for Describing the Phenomenon of New Venture Creation. *Academy of Management Review*, 10, 696-706.
14. Brockhaus, R and Horwitz, P (1986) *The Psychology of the Interpreneur*, In D. Sexton & R. Smilor (eds). *The Art and Science of Entrepreneur* Cambridge, Mass: Ballinger.
15. Gnyawali, D and Fogel, D (1994) *Environments for Entrepreneurship Development: Key Dimensions and Research Implications*, *Entrepreneurship Theory and Practice*. Baylor University.

۱۶. عسراپی، محمد (۱۳۸۱) تبیین عوامل توفیق کارآفرینان و ارائه الگوی مناسب از علل توفیق کارآفرینان در بازار ایران، مجموعه مباحث و مقالات اولین کنگره کارآفرینی در بخش بهداشت و درمان (صص ۶۱-۳۸). تهران: سیمای فرهنگ.
۱۷. شمس، سهاد (۱۳۸۱) سلامت کارآفرینی، آموزش مناسب دانشجویان، آموزش مداوم، مجموعه مباحث و مقالات اولین کنگره کارآفرینی در بخش بهداشت و درمان (صص ۷۷-۷۸) تهران: سیمای فرهنگ.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی